

Πλήττω διὰ τοῦ μαστιγίου : Ἄσμ.
Βιτσοκοπῇ τὸν μαῦρον ἀτ' ν' ἐφτάν' καὶ κοντοφτάνη.
Συνών. βεργίζω 1, βιτσίζω 1, βιτσολογῶ.

βιτσολογῶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίτσα καὶ τῆς καταλ. -λογῶ.
Βιτσοκοπῶ, ὁ ἰδ.

βιτσόξυλο τό, ἀμάρτ. βιτσόξ'λου Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βίτσα καὶ ξύλο.
Ξύλον κατάλληλον πρὸς κατασκευὴν ράβδου.

βιτσοπούλλα ἡ, Κρήτ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. βίτσα διὰ τῆς καταλ. -πούλλα.
Βιτσάκι, ὁ ἰδ.

βιτσούδα ἡ, Κύπρ. βιτσούα Κύπρ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. βίτσα διὰ τῆς καταλ. οὐδα.
Βιτσάκι, ὁ ἰδ.

βιτσούδι τό, ἀμάρτ. βιτσούδιν Κύπρ. βιτσούν
Κύπρ. φ'τσούδ' Ἰμβρ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. βίτσα διὰ τῆς καταλ. -ούδι.
Βιτσάκι, ὁ ἰδ.

βιτσούλλα ἡ, Πελοπν. (Πάτρ. Σουδεν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. βίτσα διὰ τῆς καταλ. -ούλλα.
Βιτσάκι, ὁ ἰδ.

βίτσωμαν τό, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. βιτσώνω.
Ἡ ἐν σπουδῇ ἀπομάκρυνσις.

βιτσώνω Κύθν. Πόντ. —Λεξ. Αἰν. βιτσώνου Στερελλ. (Καλοσκοπ.)

Τὸ μεσν. βιτσώνω. Πβ. Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν. στ. 2095 (ἔκδ. Μαυροφρ.) «σεβαίνω εἰς τὴν θάλασσαν, βιτσώνω τ' ἄλογόν μου | καὶ ἔως νὰ τριψῆς ὀφθαλμόν ἐπέρασα τὸ βάθος».

1) Μετβ. κτυπῶ μὲ τὴν βίτσαν ἰδίως ὑποζύγιον Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Ἡ σημ. καὶ μεσν. 2) Ἀμτβ. φεύγω, ἀπομακρύνομαι ταχέως Πόντ. 3) Περιπλέκομαι, περιελίσσομαι Κύθν.: Τὸ χταπόδι βίτσωσε 'ς τὸ πόδι του.

βίττα ἡ, Θράκ. Στερελλ. (Βοστιν. Καλοσκοπ.)

Ἐκ τοῦ Λατιν. *vitta*.

1) Ταινία ὑφαντὴ πολύχρωμος, ζώνη Θράκ. Στερελλ. (Καλοσκοπ.) 2) Δέμα περικνημίδος. Στερελλ. (Βοστιν.) Συνών. καλτσοδέτα.

βιωμένος ἐπίθ. Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.)

Μετοχ. τοῦ ἀμαρτ. ρ. βιώνω ἢ κατ' εὐθεΐαν ἐκ τοῦ οὐσ. βίος καὶ τῆς μετοχ. καταλ. -ωμένος.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. βίος καὶ τῆς μετοχ. καταλ. -ωμένος.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. βιοτεμένος.

βιῶνας ὁ, Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίος καὶ τῆς καταλ. -ῶνας. Πβ. ἀρχ. βιώνης.

Βιωμένος, ὁ ἰδ.

βλαβερά ἐπίρρ. Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βλαβερός.

Ἀνοήτως, μωρῶς: Πολὺ βλαβερά κουβεντιάζει. Συνών. τρελλά.

βλαβερός ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) βλαβερὲ Τσακων. βλαερὸς Κύπρ. φλαβερός Κύπρ. φλαβιρὸς Μακεδ. (Βελβ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βλαβερός.

1) Ὁ προξενῶν βλάβην σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) Τσακων.: Ζῶα - φαγητὰ βλαβερά κοιν. 2) Ὁ ἔχων τέλματα, ἐλώδης Κρήτ.: Βλαβερός τόπος. Πβ. βλαβερότοπος 1, βλαβότοπος. 3) Ὁ συχναζόμενος ἀπὸ νεραίδες ἢ ἄλλα κακοποιὰ πνεύματα Θήρ. Κρήτ.: Τὰ τριστρατὰ εἶναι βλαβερά Θήρ. Πβ. βλαβερότοπος 2. 4) Ἐπικίνδυνος Κύπρ.: Μαχαιρὲς βλαβερές. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἑρωτοκρ. Β 1395 (ἔκδ. ΣΞανθοῦδ.) «πιάνουν κοντάρια πλεὰ βαρὰ ὀγιά νὰ δευτερώσου | 'ς τόπο ποῦ νὰ 'ναι βλαβερός πάσκουν κ' οἱ δυὸ νὰ δώσου». 5) Σφόδρα θερμός, λίαν καυστικὸς Κύπρ.: Ἄσμ.

Θεὲ τὸ 'ν εἶμαι πλάσμαν σου, Χριστὲ τῶαί 'πόκουσε μου τῶαί κάμε μὲν πυρὰν μιτὰν τῶαί μὲν πυρὰν μεάλην τῶαί μὲν σταλαύραν βλαερὴν ποῦ νὰ τσακροῦν οἱ πέτρες (σταλαύραν = μεγάλην ζέστην). 6) Τρελλὸς Εὐβ. (Κουρ.): Ἐλα πάψε, βρὲ βλαβερέ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Φλαβιρὴ καὶ ὡς παρωνύμ. ἀνδρὸς Μακεδ. (Βελβ.)

βλαβερότοπος ὁ, Θήρ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βλαβερός καὶ τοῦ οὐσ. τόπος.

1) Τόπος ἐλώδης Κρήτ. Συνών. βλαβότοπος. Πβ. βλαβερός 2. 2) Τόπος συχναζόμενος ἀπὸ νεραίδες ἢ ἄλλα κακοποιὰ πνεύματα Θήρ. Πβ. βλαβερός 3.

βλάβη ἡ, λόγ. σύνηθ. βλάβ' βόρ. ἰδιώμ. βλάη Μεγίστ. Ρόδ. (Κάστελλ. κ.ά.) βλάβος τό, Κρήτ. κ.ά. —ΙΚονδυλάκ. Πατούχ. 92 Πρώτη ἀγάπ. 70 —Λεξ. Βλαστ. βλάος Κάμπ. Κύπρ. κ.ά.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βλάβη, παρ' ὃ καὶ βλάβος.

1) Ζημία, φθορὰ σύνηθ.: Τὸ σπῖτι ἐπαθε βλάβη ἀπὸ πυρκαϊά. Τὸ καράβι ἐπαθε βλάβη ἀπὸ τρικυμία. || Παροιμ. Κεῖ ἄσπροι σκύλλοι 'ς τὸ παζάρι | βλάβη κάνουν 'ς τὸ μπαμπάκι (ἐν ἐπικινδύνῳ ὑποθέσει καὶ μικρὰ ἀφορμὴ δύναται νὰ βλάβῃ) ἸΒενιζέλ. Παροιμ. 141,369. || Ἄσμ.

Καὶ τὰ καράβια παρπατοῦν χωρὶς κἀνένα βλάος Κύπρ. Συνών. βλάμμα, βλαμμός, ζημιά. 2) Πρᾶγμα ἢ τόπος βλαβερός Σύμ. Ἡ σημ. ἀρχ. Πβ. Αἰσχύλ. Εὐμεν. 859 «αἵματηρὰς θηγάνας σπλάγχνων βλάβας νέων».

3) Πάθησις, νόσος ἐπὶ ἀνθρώπων, ζῶων καὶ φυτῶν Κρήτ. Ρόδ. Στερελλ. (Ἀράχ.) —ΙΚονδυλάκ. Πατούχ. 92: Βλάβος θὰ πέση, ἀρρώστια καὶ γιὰ τὸ 'νθρώπους καὶ γιὰ τὰ κηπικὰ ἸΚονδυλάκ. ἐνθ' ἄν. Ἐξ' βλάβ' 'ς τὰ μάτια Στερελλ. (Ἀράχ.) Τὸ 'πιασε βλάη Ρόδ. 4) Ὁ διαλείπων ἐλώδης πυρετὸς Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Ρόδ. —ΙΚονδυλάκ. Πρώτη ἀγάπ. 70: Πιάν-νει μου βλάβη Λιβύσσ. Βλάη μὲ βαστᾷ Μεγίστ. 'Σ τὸ χωριό μας, ἂν καὶ ὀρεινὸ, δὲν ἔλειπε τὸ βλάβος ἸΚονδυλάκ. ἐνθ' ἄν. 5) Νοσηρὰ τοῦ κλίματος κατάστασις Κρήτ.: Ἐχει βλάβος ὁ τόπος - τὸ χωριό. 6) Ἀνάγκη Στερελλ. (Ἀράχ.): Τί βλάβ' ἔχ' αὐτός!

βλαβόρριγος τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βλάβη καὶ ρίγος.

Ἐλώδης πυρετός. Συνών. θέρμη, κρυάδες (ἰδ. κρυάδα), ρίγος, ψῦχος.

βλαβότοπος ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βλάβη καὶ τόπος.

Βλαβερότοπος 1, ὁ ἰδ.

βλάγκος ἐπίθ. Ἡπ. Πελοπν. (Αἰγ. Ἀργ. Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Βυτίν. Καλάβρυτ. Λάστ. Μεγαλόπ. Μεσσ. Οἶν. Πάτρ. Τρίπ. Τριφυλ. Χατζ.) —ΑΚαρκαβίτσ. Λόγ. πλώρ. 254 —Λεξ. Βλαστ. 346 καὶ 347 βλάγκους Θεσσ. Θηλ. φλάγκα Τήλ. Οὐδ. βλαγκὸ Στερελλ. (Λεπεν.)

